

De bubone venereo : theses anatomico-chirurgicae.

Contributors

Bonjour, Jean.
Auvity, Jean Abraham.
Royal College of Surgeons of England

Publication/Creation

[Paris] : [publisher not identified], [1785]

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/h4cgvnvk>

Provider

Royal College of Surgeons

License and attribution

This material has been provided by This material has been provided by The Royal College of Surgeons of England. The original may be consulted at The Royal College of Surgeons of England. where the originals may be consulted. This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

**wellcome
collection**

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

DE BUBONE VENEREO.
 T H E S E S
 ANATOMICO-CHIRURGICÆ.

I.

SYPHILIS sæpiùs ex actu Venereo contrahitur, cum voluptate recipitur, at non sine dolore curatur. Pudendas partes ut plurimum adoritur & vitiat, etiamsi alio in loco in quem primùm irrepserit, appareat. Pars tacta contaminatur, dein virus ulteriùs pergens, per totum corpus spargitur, atque ita crescit, augeturque ut non humores tantùm, sed carnes etiam partesque solidas penetret, quarum nimirùm substantiam vorat.

A

I I.

BUBONES qui post concubitum cum impuriori lueque **Venerèâ** laboranti fœminâ celebratum exoriuntur, hujusce morbi rudimenta sunt & notæ. Hi tumores eas invadunt glandulas in quas desinunt vasa lymphatica quibus immediatè haustum est virus; scilicet inguinales, jugulares, axillares, prout pene, vulvâ, ore, mammis susceptum est. De his tantùm tumoribus qui inguina inficiant, utpotè frequentioribus, paucis de Anatomîâ præmissis, differere animus est.

I I I.

IN utroque inguine occurrunt massulæ quædam molles, laxæ, spongiosæ, subrotundæ, ad vasa cruralia, fasciam latam inter & cutim collocatæ, ex congerie vasorum omnis generis constantes, propriâ membranulâ, in capsulæ formâ inclusæ, copiosissimâ telâ cellulari circumcinctæ, quarum aliæ sunt superiores & numero majores, aliæ inferiores & pauciores. Ab usu lymphaticæ, à situ inguinales dicuntur. Variis in morbis formam mutant, non ratò intumescunt, inflammantur, & in abscessus, vel quandoque scirrhos pessimos tendunt.

Vasa rubra, nervea & lymphatica glandularum inguinalium substantiam permeant. Arteriæ à femorali ortæ, sanguinem advehunt; venæ ad saphænam internam adeunt, nervuli cruralis soboles, sensum conciliant, tandemque vasa lymphatica è totâ extremitate inferiori prodeuntia, eas trajiciunt, cumque similibus genitalium junguntur.

I V.

TUMORES duri, renitentes, plùs minùsve dolentes, post

congressum cum impuriore scemina, vel in uno tantum, vel in utroque simul inguine orti, Bubones Venerei dicuntur.

V.

INTER se differunt Bubones, 1°. ratione habitâ circumstantiarum; vel enim soli, sine aliis luis Venereæ symptomatibus apparent, vel aliis quibusdam accidentibus, Gonorrhœa, ulceribus cancrosis, stipantur, &c. 2°. ratione habitâ speciei, modò phlegmones, modò œdematis, modò tandem scirrhi indolem æmulantur.

V I.

NUNC citiùs, nunc tardiùs suboriuntur, undè in essentielles & consequentes dividuntur: essentielles paucis à contagio diebus prodeunt; consequentes contra ab inveteratâ lue, absque recenti causâ, turgescunt; sunt etiam qui Gonorrhœa intempestivè cohibitâ, virulento humore suppresso, nascuntur symptomaticique dicuntur.

V I I.

AD perfectam Bubonum Venereorum diagnosim, non omit-tenda signa commemorativa, si quidem morbi naturam plurimum elucidare valent, sicque certiùs discernitur tumor ab alio qui Bubonem quandoque primâ facie mentitur. His consideratis, visu necnon tactu tutior postea statuitur Bubonum diagnosim.

V I I I.

JAM verò dum locus magis quàm naturaliter decet, in inguine prominet, oculis dignoscitur tumoris moles, situs, figura, &c. Si insuper tumor digitis pressus, renitatur, doleat & inflammetur, tunc ipsum à lymphâ in glandulis convectâ, provenisse judicatur.

IX.

PRÆTEREA tutissima erunt Bubonis Venerei indicia, si is qui eo laborat, cum scorto rem habuerit; si Gonorrhœam intempestivè cohibitam, vel ulceribus syphiliticis, aut aliis ejusdem luis accidentibus inveteratis laboraverit vel adhuc laboret; tunc certissimum hujusce fœdissimi morbi signum habebitur.

X.

ALIA etiam accedunt signa propria, pro quâcumque Bubonis Venerei specie: rubor, calor atque dolor, imò etiam pulsatio in tumore phlegmonodem indicant Bubonem. Tumor contra frigidus & mollis, digitoque pressus, foveam retinens, ut nec pulsus nec dolores, aut exiguos saltem sibi adjunctos habeat, œdematodes dicitur. Demùm scirrhosus vocatur Bubo, si nimirum tactui durus respondat, absque rubore & caloris & doloris sensu apparet.

XI.

BUBONUM prognosis ab eorum naturâ, & ab eorum specie desumitur. Bubo essentialis recentem tantùm luem portendit, symptomatico mitior, qui inveteratum virus prænuntiat. Consequens demùm omnium vehementissimus, asperimus, & acerrimus, universalem huc & illuc serpentem luem, testatur.

XII.

BUBO calidus & phlegmonodes tractabilior est, meliorisque eventus, ad suppurationem vergit: pituitosus & frigidus è contra tardior ac difficilior, partim resolutione aut suppuratione, partim induratione terminatur. Scirrhosus demùm

molestior & contumacior, curatuque difficilior, si exulceratur, tunc rupto tumore, ulcus continuatur cacoerthes, humorque exit fœtidus, qui esse inter saniam & pus videri potest.

XIII.

SÆPE suppuratione, sæpè etiam resolutione, solvitur Bubo, nonnunquam tandem induratione detinetur.

XIV.

VARIIS ab auctoribus varia proponitur hujusce morbi curatio. Nonnulli statuunt alienam hîc esse resolutionem: copiosam contra studiosè promovendam esse, ac diligentissimè accelerandam suppurationem, existimant: si quidem, istâ ratione, venereum virus impeditur quin intùs remeet, infectoque sanguine luem universalem moveat: igitur & à medicamentis purgantibus, sanguinisque missionibus frequentioribus studiosè abstinendum esse, opinantur.

XV.

Suppurationis via licet tutior, cùm sæpè sæpiùs tarda ac diuturna sit, maximaque afferat ægrotanti tædia, hinc recentiorum plurimi huic intendere dedignantur, sed ad devitandam eam omni opere enituntur; idcirco, ea quæ vehementiorem concitant inflammationem sedulò remove, victum tenuem, sanguinisque per venas detractiones, extrinsecùs super tumorem emplastra digerentia, adhibitis deinceps medicamentis mercurialibus, suadent: sicque Bubones Venereos, quam commodissimè & sine periculo curari posse affirmant.

6
X V I.

QUÆNAM tutior via sit ineunda, difficiliter judicatur: observare tantum nobis liceat, Bubones inter tumores criticos annumerari debere; quibus suppuratis, virus susceptum eò magis eliminatur, quò pus copiosius ac diutiùs effluxerit.

X V I I.

VALENTISSIMA ergò, cùm jam adoleverint isti Bubones, ad concitandam suppurationem, ea adhibeantur medicamenta quæ sunt ex emollientibus, pinguibus, oleosis, glutinosis atque lubricis, tum etiam ex subacribus aut stimulantibus, ad instar cataplasmatum, aut emplastrum.

X V I I I.

INGRAVESCENTE autem inflammatione, cuteque cum dolore rubente, emplastra supra dentur maturantia, diachylum scilicet cum gummis aut illud Vigonis cum mercurio.

X I X.

AD ultimum tandem finem cùm pervenerit inflammatio, & jam æger, absque magno incommodo, amplius incedere non potest, aptissima erunt ea cataplasmata, quæ ex cepis sub cinere calido tostis, vel ex farinâ & melle, vel ex fermento, calida superinjiciuntur.

X X.

Pus ad maturitatem perductum, parvâ incisione, cautè factâ educendum est.

X X I.

QUONAM tempore, quonam modo, tumor sit aperiendus inter auctores ambigitur. Plerique tumoris maturitatem expectant : & hi quidem rationabiliter agunt. Si enim ociùs inciditur Bubo, pus fere nullum educitur, pars tenuior exspirat, crassior intùs remanet; undè duriores, ut plurimùm circumjecti tumores subnascuntur; imò oræ incisi tumoris intumescunt & inflammantur, ulcus continuatur, quod ægrius & non nisi concoquentibus medicamentis & pus moventibus sanescit. Non minus est periculi à nimiâ cunctatione : nam pus quod maturum est, si non evocetur, diutiùs subsidens, non tantùm in sanem vertitur tenuem, & acrem, quæ proxima, atque sana rodit, undè fiunt fistulæ, sed etiam sanguini mixta, totum corpus inficit, luemque universalem esse testatur.

X X I I.

PURE, ut suprâ dictum est, educto, ulcus unguento digestivo diligenter expurgetur quantum satis est, usque ad perfectam cicatricem.

X X I I I.

ALTER Eubonem aperiendi modus ponitur in causticis, qui optimus est, si tumor sit frigidus & indolens, aut ægrotans timidior scalpello nimis abhorrescat.

X X I V.

SUPPURATIO vix veneno planè exhauriendo sufficit, nisi superias ars ferat. Vix enim fieri potest quin virus suscepti reliquæ supersint, quæ medicaminum antivenereorum usu deleri

debent, eâ lege ut horum tantò major copia exhibeatur ;
quantò brevior ac parcior fuerit Bubonis suppuratio.

X X V.

OBSERVANDUM porrò superest 1°. delitescente tumore, aut imminutâ suppuratione, retenta morbi semina, certo certius in luem universalem iri, igitur debitis antiveneris ægrum esse committendum ; 2°. Bubonem contumacem, virûs superstitis, luisque confirmatæ indicem, ulteriori antiveneriorum usu esse oppugnandum ; 3°. idem agendum, Bubone nimis indurato, resolutionem necnon suppurationem æqualiter respiciente.

HAS THESESES, Deo juvante & Praside M. JOANNE ABRAHAM AUVITY, Artium & Chirurgia Magistro, necnon Nosocomii vulgò dicti des Enfants-trouvés, Chirurgo præcipuo, tueri conabitur JOANNES BONJOUR, Claromontanus, in alma Universitate parisiensi liberalium Artium Magister, thesEOS auctor.

*Die Sabbati 24ª mensis Decembris, anno R. S. H. 1785 ;
à sesqui-secunda post meridiem ad septimam.*